

**[A. M. Hansen.]**

siden 11. Februar i Fjor med enkelte korte Afbrydelser fordelt Oksekød til arbejdsløse og andre trængende Personer, og der er hertil anvendt 8,3 Mill. Kr. til Fordeling mellem Kommunerne. Det foreliggende Lovforslag, som altsaa bliver det fjerde i Rækken, danner en Fortsættelse af denne Lovgivning. Med det Beløb, som stilles til Raadighed, 3,5 Mill. Kr., vil der altsaa, for saa vidt Lovforslaget ophøjes til Lov, føres et Millionbeløb af henvend 12 Mill. Kr. til dette Formaal. Der kan ikke være Tvivl om, at denne Uddeling af billigt Kød er en god og kærkommen Hjælp i mange Hjem, hvor der er Trang til Stede paa Grund af Arbejdsløshed eller af andre Aarsager, og samtidig har Anvendelsen af disse Millionbeløb til Opkøb af Kød dog vel nok bidraget noget til at stimulere Forbruget af Oksekød i en Tid, hvor vi har haft Overflod af denne Vare.

Jeg kan derfor udtale min Tilfredshed med, at der her er stillet Forslag om at anvende det nævnte Beløb, og maa hilse med Glæde, at vi ikke behøver at nøjes med de 2 Mill. Kr., men at der er skabt Udvej til, at de 1½ Mill. Kr., som kan indkomme ved Margarinetilskuddet, kan supplere Beløbet op til de nævnte 3½ Mill. Kr. Men Vanskeligheden i hele denne Lovgivning ligger imidlertid paa et bestemt Punkt, nemlig i at finde det retfærdigste Fordelingsgrundlag. Der er jo prøvet forskellige Grundlag, uden at man endnu har fundet det tilfredsstillende. Maaske ligger det ogsaa uden for det muliges Grænse at finde det tilfredsstillende. Hovedsagen er jo nemlig, at det billige Kød eller det helt gratis Kød — hvordan man nu fordele det — kommer ud til de mest trængende, saa at det kommer disse til gode, og for at dette kan ske, er det, at Fordelingen Kommunerne imellem bør være paa saa retfærdigt og godt et Grundlag som muligt — thi Problemet er jo ikke løst ved, at vi finder den letteste Vej til Fordelingen, saaledes som det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen var inde paa. Det er ikke nok, at man siger: Lad os fordele det efter de statsanerkendte Sygekassemedlemmers Antal, det er saa nemt, det kan man let regne ud. Men er det sikkert, hvad det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen udtaler, at den Kommune, der har saa og saa mange statsanerkendte Sygekassemedlemmer, ogsaa vil have et tilsvarende Antal af virkelig trængende? Det er vistnok overordentlig vanskeligt at vide Besked med.

Jeg skal være villig til i det kommende Udvalg at gaa ind paa at overveje ogsaa

en saadan Ordning. Men selv om det, det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen mener at opnaa ved dette Forslag, er den mest ligelige Fordeling mellem Kommunerne, vil jeg dog sige, at det er ikke det, det kommer an paa, det kommer an paa den mest ligelige Fordeling mellem Kommunerne i Forhold til det Antal trængende, der findes inden for Kommunerne, og det behøver aldeles ikke at følge Antallet af Sygekassemedlemmer. Jeg kunde derfor tænke mig, at man maatte gaa den samme Vej, som man gik ved Fordelingen i Maj 1930 til September 1933. Da gik man den Vej, at man foruden de 2,1 Mill. Kr., man uddelte, anvendte 1 Million fra anden Side til en Fordeling efter Kommunernes faktiske Forbrug.

Vilde det ikke være praktisk — jeg stiller det som et Spørgsmaal, jeg ogsaa ønsker behandlet i Udvalget —, at man ikke fordele hele Beløbet, de 3,5 Million? Hvis der er Kommuner, som ikke har uddelt Kød i Tidsrummet 1. Maj til 30. September 1933, men som nu vil uddele Kød efter denne Lov, er der ifølge Lovforslaget Mulighed for, at de kan faa nogen Refusion, hvis der bliver noget tilovers ved den første Fordeling, men for at animere de Kommuner, som af forskellige Grunde i 1933, altsaa i Fjor, ikke gik ind paa Fordelingen, vil jeg gerne have, at man sikrer dem, at de ogsaa kan faa deres Part af Fordelingen, hvis de i Aar vil uddele Kød, da dette vil gavne de trængende i Kommunen. Dette mener jeg, man kunde gøre ved at tilbageholde et lille Beløb af de 3,5 Mill. Kr. Jeg spørger, om man ikke kunde tænke sig det Spørgsmaal taget op til Overvejelse i et kommende Udvalg.

Jeg er villig til at være med til at forsøge paa at finde den bedst mulige Fordeling paa dette Omraade; hvis vi ikke kan finde den bedste, faar vi nøjes med den næstbedste. Jeg anbefaler Lovforslaget.

**Socialministeren (Steincke):** Jeg takker samtlige ærede Ordførere for deres Modtagelse af dette Lovforslag og kan indskrænke mig til forholdsvis faa Bemærkninger.

Til den ærede Ordfører for Venstre (Søren P. Larsen) vil jeg sige, at den Fordelingsregel, her er foreslaaet af mig, ikke paa nogen mulig Maade kan kaldes noget indviklet System; man kan nemlig ikke finde noget, der er mere praktisk, det er nemlig simpelt hen at lægge de med Køduddelingen efter Loven af 30. April 1933 forbundne Udgifter til Grund — færdig! Noget mere